

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 843.

Svar (13/1 99)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Erhvervsministeriet gennemfører fra 1. januar 1999 15 testforsøg, der har til formål at afprøve og afdække forskellige aspekter af erhvervsservicekonceptet. Det forventes, at testforsøgene bl.a. vil belyse, i hvilket omfang virksomhederne ønsker at gøre brug af IT i kommunikationen med erhvervsserviceleverandøren, og hvor store udgifter der i givet fald vil blive til edb-udstyr.

Umiddelbart vurderes det, at erhvervsservice vil bidrage til at minimere virksomhedernes IT-udgifter. Det skyldes, at en bærende ide i erhvervsservicekonceptet er, at økonomisystemerne kan ligge centralt hos serviceleverandøren. Det vil betyde, at de virksomheder, der ikke allerede har edb-udstyr, alene behøver at anskaffe en pc og en internet-linie til serviceleverandøren. Hvis der tages højde for, at virksomheden også ønsker at anskaffe en printer, anslås det, at den samlede investering i edb-udstyr bliver på mellem 10 og 15.000 kr.

Det kan medføre en likviditetseffekt for virksomhederne på ca. 5.000 kr. det første år til øgede skattebetalinger, såfremt virksomhedens anskaffelse af edb-udstyr - som følge af ændrede afskrivningsregler - ikke vil kunne straks afskrives. Dette vil imidlertid - bortset fra den tidsmæssige forskydning af afskrivningerne - blive opvejet af den reduktion af skattebetalingerne som følger af, at virksomheden i de efterfølgende år i stedet kan afskrive med op til 30 pct. årligt på edb-investeringen efter saldometoden.

For den store gruppe af mindre virksomheder, der i forvejen måtte have en pc, og som ønsker at gøre brug af erhvervsservice vil de nødvendige udgifter kun bestå i udgifter til fx opgradering af pc'en, anskaffelse af software, anskaffelse af modem og internetadgang m.v. Derfor vil denne gruppe af virksomheder ikke blive berørt af de ændrede afskrivningsregler.

Spm. nr. S 834

Til miljø- og energiministeren (4/1 99) af:
Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren tage initiativ til, at det ved lov påbydes jægere at få skæftetilretning af deres haglgeværer, inden disse anvendes til jagt?«

Begrundelse

I tv har man for nylig kunnet opleve, hvorledes sagkyndige giver udtryk for, at manglende skæftetilretning fører til anskydninger af vildt.

Svar (14/1 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov og Naturstyrelsen, hvis udtalelse jeg kan henholde mig til:

»Et jagtgevær leveres fra våbenfabrikken med et standardskæfte, der passer til personer af normal bygning. Det er styrelsens vurdering, at det kun er hvis en person er meget høj, lille eller på anden måde afviger bygningsmæssigt fra det normale, at det har væsentlig betydning for træfsikkerheden, at skæftet tilrettes individuelt. Tvungen skæftetilretning skønnes at være af væsentlig mindre betydning end skud på for lange hold i forhold til anskydningsproblematikken.

Det er i øvrigt styrelsens opfattelse, at seriøse våbenhandlere ikke sælger et haglvåben, til en jæger, hvis det umiddelbart kan ses, at skæftet ikke passer til jægeren. Endvidere er det styrelsens vurdering, at jægerne i almindelighed bl.a. som følge af styrelsens kampagne mod anskydninger i stadig højere grad er opmærksomme på, at skæftet ikke skal være for langt, kort eller krunt i forhold til vedkommendes statur.

Det vil være overordentligt svært at kontrollere om en tvungen skæftetilpasning har fundet sted, og hvis den har, om den har været kvalitetsmæssigt i orden. Endvidere skønnes antallet af haglgeværer i omløb blandt landets ca. 220.000 jagttegnsberettigede at være ikke under 300.000. Den administrative byrde det vil være at indføre en orden om tvungen skæftetilpasning, skønnes ikke at stå i rimeligt forhold til den effekt, det vil få på nedbringelsen af antallet af anskydninger. Styrelsen agter fortsat i forbindelse med den igangværende oplysningskam-